

[Inge Krogh]

tredjedele af den undersøgte gruppe ikke tillægger nedsættelsen fra 5 til 3 uger nogen betydning, men der må altså være nogle, der åbenbart gør det eller i hvert fald er neutrale.

Ligeledes mener vi også, at arbejdsgiverne må have mulighed for at få sygedagpenge fra det offentlige efter 3 ugers sygdom. Jeg ved udmærket godt, at man kan tegne forsikringer for begge forhold, og at der også gives statsligt tilskud, men alt i alt må det dog siges at være en udgift for erhvervslivet.

Tørnæs (V):

Jeg vil gerne på forslagsstillernes vegne sige tak for den positive modtagelse, specielt til fremskridtspartiet, men også til det radikale venstre. Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, vi befinder os i en ganske speciel situation med de mange arbejdsløse, og det vil jeg sige særligt adresseret til ministeren, fordi det, ministeren fortalte os, var jo ord til andet det samme, som den tidligere socialminister fortalte os i 1980, nemlig at der var indført nogle lettelser for erhvervslivet på den ene og på den anden måde. Jeg vil for så vidt gerne spørge ministeren direkte, om ikke han mener, det giver grund til overvejelser, der kunne føre til en ændret holdning i regeringen.

Vi er jo i den situation i dag, at man fra regeringens side er parat til på mange forskellige felter at bevilge og bruge endog betydelige midler for at få flere i arbejde, for at få reduceret arbejdsløsheden. Jeg mener, at vi netop her står med et lovforslag, der gør disse ting mulige, både at hjælpe erhvervslivet og at få flere i arbejde, uden at man behøver være bekymret for, at der er tale om konkurrenceforvridning gennem en offentlig produktion, der bare skaber arbejdsløshed andetsteds.

Så henviser ministeren til en rapport, som jeg desværre må sige at jeg – i lighed med andre – kun har haft lejlighed til ganske flygtigt at gennemgå, men jeg er ganske enig med fru Lone Dybkjær, når hun siger, at konklusionerne i den ikke er entydige. Bl. a. har jeg forstået, at det, man lægger til grund for udarbejdelsen af materialet, ikke er helt repræsentativt, idet man specielt har interviewet dem, som havde tegnet en forsikringsordning. Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at en tredjedel gjorde opmærksom på, at

de fortolkede det sådan, at den betød, at der kunne blive tale om flere nyansættelser, og hvis man så fortolker rapporten sådan, at den kun halvt er repræsentativ – jeg har forstået det sådan, at det kun var 16 pct., der i virkeligheden havde tegnet forsikringer – så kommer man op på, at rapporten kan fortolkes sådan, at over halvdelen mener, at en reduktion af arbejdsgiverperioden som den, vi her taler om, vil kunne betyde, at der ansættes flere.

Som vi har peget på, er der 2 elementer i forslaget. Der er det klare element, som vi ikke lægger skjul på, at det skal være en erhvervslettelse, og jeg synes ikke, det er noget rimeligt argument, at det er for dyrt, for arbejdsgiverne har jo ikke nogen indflydelse på, hvor megen sygdom der bliver tale om, og dermed heller ikke på, hvor meget der vil blive at betale. Det, vi taler om, er, om vi skal give en lettelse til erhvervslivet og tage det som en samfundsmæssig opgave i den situation, vi befinder os, hvor man fra regeringens og nogle partiers side er parat til at disponere midler bestemt til det formål. Så siger ministeren, og her må vi erklære os uenige med ham: ja men vi har jo ingen garanti for, at det betyder, at man får nye arbejdspladser for præcis det beløb. Det er efter min opfattelse den fundamentale fejl, man gentagne gange begår i regeringen, at man siger: ja men vi skal have garanti for, at det præcis udmøntes i arbejdspladser. Det er en af årsagerne til den situation, vi befinder os i.

Så må jeg sige til fru Lone Dybkjær, at selvfølgelig kan man sige, at vi skal finde krone for krone det, vi foreslår i udgifter. Nu vil jeg gerne sige, at det er nok et spørgsmål, om dette til syvende og sidst vil vise sig at betyde en udgift. Men jeg er også nødt til at pege på, at vi fik nedstemt et forslag om at nedsætte en sparebande eller sparegruppe på finansloven også i indeværende samling. Jeg tror ikke, man har det indtryk ude i befolkningen, at det er os, der prøver på uhammet at give ud af samfundsmidler; det er i det mindste efter vores opfattelse det modsatte, vi bliver beskyldt for. Men hvis det, det drejer sig om fra det radikale venstres side, er at få fundet ud af, hvordan disse penge kan skaffes, for at de kan give en, skal vi sige helhjertet og positiv tilslutning til forslaget, så tror jeg nok, vi kunne finde ud af det. Vi har fuld respekt for, at I på et tidligere tids-